

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/187/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423200254
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4423200254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. F. A. XXXX/XX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov- otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H., I. XXXX/XX, zastúpený: Mgr. Dana Hanková, advokátka so sídlom v Nových Zámkoch, M. R. Štefánika 3, IČO: 42 122 899 a matka: J. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. F. A. XXXX/XX, zastúpená: Mgr. Milan Trylč, PhD., advokát so sídlom v Senici, J. Kráľa 738/12, IČO: 42 287 430, o zníženie výživného a úpravu styku, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. septembra 2023, č.k. 16P/8/2023-229, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zníženia výživného (výrok I.) a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e.**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok I.), konanie o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom zastavil (výrok II.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil apl. ust. § 28 ods. 1 písm. a), § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a vecne tým, že pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny pomerov účastníkov, ku ktorým došlo do predchádzajúcej úpravy a musí tiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh navrhovateľa - otca maloletého dieťaťa nie je dôvodný. Od posledného rozhodovania súdu Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/7/2021 - 297 zo dňa 28.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.09.2021 uplynula doba dvoch rokov. V čase

posledného rozhodovania súdu bol príjem otca podľa vlastného vyhlásenia vo výške 1.500 eur. Otec i v tom čase podnikal na základe živnostenského listu v rovnakom predmete podnikania. Výdavky otca na bývanie pozostávali zo zálohových platieb: plyn 68 eur, voda 8 eur, elektrina 34 eur, RTVS 10 eur, internet 6 eur. Okrem toho otec splácal úver vo výške 450 eur. Otec z uznaného príjmu zaplatil náklady na bývanie a úver, zostala mu suma 924 eur, z ktorej bol schopný platiť určené výživné vo výške 350 eur na vtedy dve maloleté deti. Po zaplatení určeného výživného mu stále zostala suma rovnajúca sa približne minimálnej mzde. V roku 2019 po vyporiadaní BSM otec odpredal nehnuteľnosť v K. za kúpnu cenu 235 000 eur. Z uvedenej kúpnej ceny zakúpil tri pozemky za kúpne ceny 45 000 eur, 40 000 eur a 20 000 eur s tým, že podľa vlastného vyhlásenia sú dva pozemky zakúpené pre deti do budúcnosti. Okrem toho otec kúpil pracovné stroje bager za 43 000 eur, nákladné vozidlo za 20 000 eur a osobné motorové vozidlo za 20 000 eur. Ak z nadobudnutej kúpnej ceny sa odpočítajú kúpne ceny pozemkov a hnutelností, otcovi by ešte stále zostala suma 47 000 eur. Otec maloletých detí navýšil úver o 50 000 eur za účelom vyporiadania titulom dohody BSM. Po zaplatení všetkých vyššie uvedených výdavkov, ako aj určeného výživného, otcovi zostala suma rovnajúca sa minimálnej mzde vo výške 574 eur len pre neho.

4. V čase rozhodovania súdu otec maloletého dieťaťa deklaruje príjem podľa vlastného vyhlásenia vo výške 850 eur. Uvedené skutočnosti potvrdila i účtovníčka, ktorá vedie účtovnú evidenciu a ozrejmila súdu, že výbery otca za rok 2022 boli vo výške 13 787 eur, čo v priemere mesačne predstavuje sumu 1 149 eur. Zároveň však zdôraznila, že vklady do firmy z vlastných prostriedkov za rok 2022, ktoré vložil otec, predstavovali sumu 4 150 eur a tieto vklady odpočítala od uskutočneného výberu a zostatok vydela 12 s tým, že príjem otca je vo výške 803,08 eur. Z daňového priznania za rok 2022 mal súd preukázané, že základom dane bola suma 4 545 eur. Základom dane za rok 2020 bola suma 5 349,23 eur. Otec v návrhu uvádzal výdavky, ktoré pozostávajú zo splátok: hypotekárny úver 437 eur, plyn 67 eur, elektrina 44 eur, voda 16 eur, internet, televízia 30 eur, koncesionársky poplatok 10 eur, telefón 18 eur, strava 200 eur, okrem toho odvody do sociálnej poisťovne 87,78, odvody do zdravotnej poisťovne 79,30. Okrem toho sú to rozpočítané ročné výdavky: palivové drevo 25 eur, komunálny odpad 8 eur, daň z nehnuteľnosti 8 eur, poistenie nehnuteľnosti 11 eur, poistenie auta 12 eur. Celkový súčet vyčíslených výdavkov predstavuje sumu 1 053,08 eur bez určeného výživného. Vyživovacia povinnosť otca je vo výške 350 eur. Celkové náklady na bývanie predstavujú sumu 167 eur a alikvotná časť na jedného člena rodiny predstavuje sumu 56 eur. Ak by aj súd od celkových vyčíslených výdavkov otca odpočítal náklady na bývanie, ktoré by mala uhrádzať partnerka otca vo výške 112 eur, vyčíslené výdavky otca by predstavovali sumu 921 eur bez určeného výživného. Z uvedeného je možné jednoznačne konštatovať, že príjem otca musí byť vyšší, ak je schopný uhrádzať všetky uvádzané výdavky v návrhu a v neposlednom rade sa podieľať i na ďalších výdavkoch, ktoré má v súvislosti s cestami do J. a zdravotným stavom partnerky. Ak by aj súd vychádzal z toho, že príjem otca je vo výške 850 eur, ktorý uznal a nerozporoval a v podstate ho potvrdila i účtovníčka, súd jednoznačne zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami. Doteraz určené výživné na maloleté dieťa predstavuje 17,6 % z príjmu otca. Výživné v zmysle pripravovaných tabuliek a judikatúry súdov by malo predstavovať 20 - 30% z príjmu rodiča od narodenia až po obdobie, kým dieťa nie je schopné samostatne sa živiť. Z pripravovaných tabuliek, kde je zohľadnený počet detí a vek detí, výživné na dieťa vo veku 14 rokov by malo byť vo výške 16 %, prípadne v rozpätí od 15 - 17%, čo v danom prípade je úplne adekvátne. Ak by súd vychádzal z toho, že čistý mesačný príjem otca za rok 2022 bol vo výške 1 149 eur, tak výživné na maloleté dieťa vo výške 16 % by predstavovalo sumu 183 eur. Súd zdôraznil a dal do pozornosti tú skutočnosť, že životná úroveň otca je naďalej vyššia ako životná úroveň matky vzhľadom na vlastníctvo nehnuteľností. Otec naďalej vlastní 4 nehnuteľnosti tak, ako tomu bolo i počas posledného pojednávania. Jedna nehnuteľnosť slúži ako parkovacie miesto pracovných strojov, ako aj v súvislosti s podnikaním na uloženie materiálu, ktorý otec predáva. V nehnuteľnosti, ktorú nadobudol titulom vyporiadania BSM otec s partnerkou býva. Je však nepochybné, že ďalšie dve nehnuteľnosti, ktoré sú naďalej zapísané v katastri nehnuteľností na jeho mene, ktoré kúpil pre deti, sú nevyužívané, nie je do nich investované od posledného rozhodovania súdu a ich odpredajom by mohol otec získať minimálne sumu, ktorá tvorila kúpnu cenu. Ak otec doteraz nebol nútený nehnuteľnosti odpredať a bol schopný uhrádzať všetky ním uvádzané výdavky v návrhu spolu s určeným výživným, je nepochybné, že jeho príjmy musia byť i vyššie. Naďalej zostáva z týchto dôvodov životná úroveň otca na vyššej úrovni, ako životná úroveň matky. Tvrdenia otca, že nehnuteľnosť, v ktorej býva a bývali ako rodina je v zanedbanom stave a že by potrebovala výraznú rekonštrukciu, súd považuje irelevantné a iba poznamenáva, že v roku 2019 otec nadobudol výraznú finančnú hotovosť vo výške 235 000 eur za odpredaj nehnuteľnosti a je nepochybné, že časť finančných prostriedkov mohol zainvestovať do rodinného domu, ktorý už v tom čase zrejme potreboval údržbu tak, ako to uvádza a deklaruje vo svojich vyjadreniach. Nie je možné dať za pravdu

otcovi v tom, že sa znížil jeho príjem a preto by bolo potrebné znížiť i jeho vyživovaciu povinnosť, ktorá v čase rozhodovania súdu je v súlade s judikatúrou súdov, ako aj pripravovanými tabuľkami ohľadne výživného pri vyššie uvedenej situácii otca ohľadne vlastníctva nehnuteľností. Sám otec uznal výdavky na maloleté dieťa vo výške 398 eur s tým, že po odpočítaní určeného výživného zostane suma 248 eur, ktorá bude čiastočne hradená z rodinných prídavkov, ako aj daňového bonusu, pretože rovnako i súd sa prikláňa k tomu, že uvedené štátne dávky majú byť použité na výdavky maloletého dieťaťa a rovnako i matka si má plniť vyživovaciu povinnosť minimálne vo výške 50 eur vzhľadom na uznané výdavky otca, ktoré je znížené o 2/3 voči výživnému otca, kde súd zohľadňuje každodennú starostlivosť o maloleté dieťa. Súd však poznamenal, že uznal nevyhnutné výdavky na maloleté dieťa, ktoré pozostávajú z alikvotnej časti nákladov na bývanie, drogériu, stravu, odevy, mobil, doučovania, spolu vo výške 440 eur. Pri uznaní týchto výdavkov je matka povinná sa podieľať na výživnom vo výške 90 eur, ktoré predstavuje 60% z určeného výživného otca pri zohľadnení každodennej starostlivosti.

5. Nestotožnil sa s návrhom matky, aby otec ukončil podnikanie a zamestnal sa, kde by mohol mať vyšší príjem s tým, že je nepochybné, že otec maloletého dieťaťa podniká dlhodobo, vždy sa snažil finančne zabezpečiť rodinu, čoho dôkazom je aj to, že počas manželstva nadobudli nehnuteľnosť, ktorú zveľadili a následne odpredali. K vlastníctvu nehnuteľností na strane otca, ako aj jeho lepšej finančnej situácie z týchto dôvodov súd zaujal stanovisko tak, ako je vyššie uvedené.

6. V čase posledného rozhodovania súdu maloleté dieťa navštevovalo 6. ročník základnej školy. Výdavky na maloleté dieťa pozostávali z nákladov na stravu vo výške 100 eur, hygienické potreby 20 eur, oblečenie 30 eur, mobil 7 eur, bývanie 60 eur a predpokladané výdavky na jazykovú školu vo výške 96 eur, čo spolu predstavovalo sumu 313 eur, ktoré súd uznal. Výdavky na maloleté dieťa vo výške 440 eur, ktoré súd uznal v čase rozhodovania súdu pozostávajú z alikvotnej čiastky na bývanie vo výške 90 eur (nájomné 68 eur, TV a internet 7 eur, elektrina a plyn 15 eur), hygienické potreby 20 eur, strava 170 eur, ošatenie 80 eur, mobil 10 eur, výdavky na jazykovú školu 50 eur, školské potreby 20 eur. Uvedené výdavky súd považoval za nevyhnutné a preukázané. Súd dal do pozornosti, že v podstate i otec maloletého dieťaťa uznal výdavky vo výške 398 eur, kde bola započítaná alikvotná časť na bývanie v nižšej sume, ako bola preukázaná a deklarovaná matkou a otec jedine neuznával z vyššie uznaných výdavkov súdom len výdavky na jazykovú školu. K navýšeniu uznaných výdavkov na maloleté dieťa došlo z toho dôvodu, že sa zvýšili výdavky na bývanie, náklady na stravu, oblečenie, čo otec nerozporoval a uznával. Uznané výdavky súdom bude matka schopná pokryť jednak z určeného výživného vo výške 150 eur, ktoré je povinný platiť otec, zo štátnych dávok vo výške 200 eur (rodinné prídavky a daňový bonus) a z povinného výživného na strane matky vo výške 90 eur.

7. K ostatným vyčísleným výdavkom matky vo výške 588 eur súd poznamenal, že tieto považuje za neprimerane vysoké s tým, že nárast výdavkov za obdobie dvoch rokov zo sumy 313 eur na sumu 588 eur nie je primeraný a je neadekvátny. Ak matka dieťaťa je schopná pravidelne mesačne uhrádzať výdavky vo vyčíslenej sume, je to v záujme dieťaťa, ale nemôže to byť na úkor druhého rodiča. Výdavky vo výške 588 eur na dieťa vo veku 14 rokov sú neprimerané vzhľadom na to, že čistá minimálna mzda v roku 2023 je vo výške 550 eur. Nepopiera, že výživné musí odzrkadľovať i životnú úroveň rodiča a ak matka je schopná pokryť vyššie uvádzané výdavky, je to v záujme dieťaťa.

8. V čase posledného rozhodovania súdu bol čistý mesačný príjem matky vo výške 906 eur, ktorý pozostával z čistého mesačného príjmu vo výške 670 eur a invalidného dôchodku vo výške 236 eur. K tomuto príjmu bolo pripočítané výživné na dve deti vo výške 200 eur a rodinné prídavky vo výške 50 eur. Celkový príjem matky bol vo výške 1 156 eur. Z uvedeného príjmu matka uhrádzala náklady na bývanie: nájomné 180 eur, elektrina 20 eur, plyn 8 eur, televízia a internet 25 eur. Celková suma nákladov na bývanie bola vo výške 242 eur a alikvotná časť na jednu osobu predstavovala sumu 60,50 eur. Matka splácala úver vo výške 207 eur mesačne. Ak matka zaplatila náklady na bývanie vo výške 182 eur (za 3 osoby) a splátku úveru vo výške 207 eur, zostala jej suma 767 eur pre 3 osoby, čo predstavuje 255 eur na osobu. Matka má rovnako vyživovaciu povinnosť a ak zo sumy 767 eur prispela na výživu maloletej C. sumou 150 eur a na výživu maloletej A. 130 eur, zostala jej suma 487 eur pre 3 osoby. Partner matky bol v tom čase nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a mal vyživovaciu povinnosť na maloleté deti: H. H., nar. v r. XXXX vo výške 80 eur, E. H., nar. v r. XXXX vo výške 50 eur a A. H. vo výške 80 eur.

9. V čase rozhodovania súdu sa príjem matky zvýšil a pozostáva z čistého mesačného príjmu vo výške 1 035,16 eur a invalidného dôchodku od 01.01.2023 vo výške 398,40 eur (momentálne 440,70 eur).

Výdavky matky sa zvýšili a pozostávajú z nákladov na nájomné 270,53 eur, elektrina a plyn 58 eur, TV, internet a telefóny 52,78 eur, čo spolu predstavuje sumu 381 eur, čo na jedného člena rodiny je vo výške 95 eur. Rozpočítané jednorazové výdavky: poisťka (byt, auto) 10 eur, daň z bytu 3,50 eur, komunálny odpad 58 eur. Výdavky na pohonné hmoty 100 eur, sporenie 50 eur, strava 200 eur, splátka úveru 258 eur. Ak matka maloletého dieťaťa z čistého mesačného príjmu vo výške 1 434 eur zaplatí úver vo výške 258 eur, náklady na bývanie za 3 osoby 270 eur zaplatí, tak ako uvádzala vo vyčíslených výdavkoch na maloleté dieťa a splní si vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa vo výške 90 eur, zostane jej suma vo výške 1 344 eur, z ktorej bude schopná zaplatiť všetky vyššie uvedené výdavky s tým, že súd zároveň zohľadňuje i tú skutočnosť, že má vyživovaciu povinnosť i voči plnoletému dieťaťu. Je nepochybné, že časť nákladov na bývanie je povinný uhrádzať i jej partner. Čo sa týka životnej úrovne matky, súd zdôraznil, že naďalej okrem vlastníctva jednej nehnuteľnosti, inú nehnuteľnosť nevlastní.

10. Súd poznamenal, že situácia medzi rodičmi je narušená a prenáša sa na i na deti. Je pravdou, že po rozvoze manželstva boli deti v kontakte s otcom, navštevovali ho približne v dvojtýždňových intervaloch. Po štyroch rokoch po rozvoze manželstva matka podala návrh na zvýšenie výživného zo sumy 100 eur a domáhala sa sumy 300 eur na vtedy maloletú C. a na sumu 250 eur na maloletú A.. Otec vo svojom vyjadrení uviedol, že je ochotný prispievať po štyroch rokoch na výživu C. vo výške 150 eur a na výživu A. sumou 120 eur. Vo svojom vyjadrení opomenul uviesť skutočnosti týkajúce sa nadobudnutia finančnej hotovosti vo výške 235 000 eur, ako aj kúpy nehnuteľností. Neustále mal výhrady voči tráveniu dovolení matky s deťmi v zahraničí, na čo sa odvolával i v tomto konaní. Za vzniknutú situáciu vzťahu medzi ním a deťmi viní matku, i napriek tomu, že sám uznal, že po návšteve mediátora mu bolo povedané, aby netlačil na pílu a preto rovnako netrval na úprave styku. Deti sa vtedy vyjadrovali, že prosili otca, aby počas ich návštev nemal výhrady voči matke. Je nepochybné, že táto situácia i napriek mimoriadne zhoršeným vzťahom medzi otcom a deťmi sa nezmenila a otec rovnako i v tomto konaní vo svojom vyjadrení má výhrady voči matke. Matku viní za postoj a správanie detí voči nemu a rodinným príslušníkom. Nijakým spôsobom však nepreukázal, že by mal záujem sa s matkou skontaktovať, komunikovať s ňou tak, aby výsledkom ich vzájomnej komunikácie bol najlepší záujem detí a následne, aby sa zlepšili i vzájomné vzťahy medzi ním a deťmi.

11. Súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, pretože v čase rozhodovania súdu mal jednoznačne preukázané, že určené výživné vo výške 150 eur mesačne je otec maloletého dieťaťa vzhľadom na preukázateľný čistý mesačný príjem, ktorý uznal vo výške 850 eur a bol potvrdený i účtovníčkou, je schopný platiť. Výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami a výška určeného výživného zodpovedá judikatúre súdov, ako aj pripravovanému tabuľkovému výživnému, pretože predstavuje 17,6 % z príjmu otca. V neposlednom rade od posledného rozhodovania súdu sa zvýšili nevyhnutné výdavky na maloleté dieťa, ktoré súd uznal vo výške 440 eur a otec maloletého dieťaťa nerozporoval a uznal vo výške 398 eur. Súd zotrval na tom, že majetkové pomery na strane otca sú naďalej vyššie ako na strane matky, vzhľadom na ich vlastnícke práva k nehnuteľnostiam tak, ako je to vyššie uvedené s tým, že otec je výlučným vlastníkom nehnuteľností v kat. území G. na LV č. XXXX, LV č. XXXX, v kat. území B. H. na LV č. XXX a LV č. XXXX a matka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti len jednej v kat. území C. D. na LV č. XXXX. Čo sa týka finančnej situácie na strane oboch rodičov vo vzťahu k ich partnerov, súd vychádzal z toho, že ich príjmy sú len minimálne, prípadne v čase rozhodovania u partnerky otca žiadne a preto mal za to, že by sa mali podieľať i napriek tomu na úhradách aspoň alikvotnej časti nákladov na bývanie a v nijakom prípade ich príjmy nezvyšujú životnú úroveň rodičov maloletého dieťaťa.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania vzhľadom na konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa.

13. Právny zástupca matky maloletého dieťaťa si uplatnil náhradu trov konania. Súd náhradu trov konania podľa § 55 nepriznal, pretože to s ohľadom na okolnosti prípadu nepovažoval za spravodlivé. V neposlednom rade právny zástupca matky podľa § 58 ods. 1 CMP si výšku trov konania nevyčísľil.

14. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (návrhu o zníženie výživného) podal v zákonom určenej lehote odvolanie otec z dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle §62 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie

nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Uviedol, že okresný súd v konaní pred vydaním rozsudku v rozpore s ust. čl. 6 CMP ako tiež § 35 CMP nezisťoval a nezisťoval skutočný stav veci a rozhodol len na základe tvrdení navrhovateľky, a to vo veci určenia výšky výživného pre maloletú. Z vykonaného dokazovania bolo podľa jeho názoru nesporne preukázané, že od posledného rozhodovania súdu poklesol jeho príjem takmer o polovicu. Ako správne súd uviedol, výška jeho čistého príjmu predstavuje sumu 803,-eur. Vzhľadom na skutočnosť, že pracuje ako živnostník, a teda má nepravidelný príjem, na pojednávaní uviedol sumu 850,-eur. Súd po predložení tohto daňového priznania sám skonštatoval, že v čase rozhodovania pôvodného rozsudku v roku 2021 bolo hospodárenie firmy dvakrát vyššie, pričom príjmy poklesli o jednu polovicu. Aj vplyvom skutočností, ktoré nezapríčinil (vypuknutie pandémie Covid 19, zlý zdravotný stav) mu oproti roku 2021 poklesli príjmy na čiastku, ktorá mu neumožňuje hradiť doteraz určené výživné. Matke tak oproti roku 2021 stúpol príjem pri zohľadnení zvýšenia jej príjmu, invalidného dôchodku a dávok vyplácaných štátom o sumu takmer 700,-eur. Okrem toho u matky nastala zmena okolností pokiaľ ide o príjem v tom smere, že matkin priateľ od posledného pojednávania, kedy bol vedený ako nezamestnaný, má mesačný príjem takmer 700,-eur. Pracuje dlhé roky ako živnostník v oblasti výkopových prác. Tieto sú závislé od ročného obdobia, keďže sa predovšetkým dajú vykonávať v priaznivom počasí. Pri práci používa stroje, ktoré sú žiaľ už vo veľmi zlom technickom stave, preto ich nemôže prenajímať.

15. Pokiaľ ide o vlastníctvo nehnuteľností, tieto mal prichystané a boli zakúpené s cieľom, aby si ich v konečnom dôsledku mohli využiť deti. Nehnuteľnosti boli zakúpené ešte pred napadnutým rozhodnutím a to predajom nehnuteľností v obci K.. Len na základe vlastníctva nehnuteľností by však súd nemal konštatovať, že z tohto dôvodu je jeho životná úroveň vyššia ako životná úroveň matky. Práve z tohto dôvodu poukazoval na to, ako matka niekoľkokrát do roka absolvuje zahraničné, nie obvyklé dovolenky, ktoré si naopak on nemôže dovoliť. Matka si po rozvoде zakúpila byt, v ktorom v súčasnej dobe býva, pričom si ho zakúpila z finančných prostriedkov z vyporiadania BSM a hypotekárneho úveru. Od tejto doby však matka hypotekárny úver navýšila, dokonca dvakrát, pričom následne po takomto navýšení si zakúpila motorové vozidlo BMW XI, a teda aj ona takýmto spôsobom navýšila výdavky, ktoré tiež podľa jeho názoru nebolo nevyhnutné vynaložiť. Nakoľko na neho bývalá manželka podala bezdôvodne exekúcie, dostala ho do takej situácie, že mal zablokované účty a aj všetky motorové vozidlá. Bol preto nútený odpredať sústruh za sumu 3 500,-eur, a to predovšetkým z dôvodu, aby vôbec dokázal ako tak fungovať. Nehnuteľnosti v K. odpredal za sumu 235 000,-eur v roku 2019, pričom tieto nehnuteľnosti slúžili na podnikanie v oblasti cestovného ruchu. Jeho partnerka je vo veľmi zlom zdravotnom stave, bude absolvovať ešte niekoľko operácií a aj z tohto dôvodu veľa času obetuje tomu, že s ňou chodí na rôzne vyšetrenia, a to aj mimo bydliska, čo ho taktiež stojí finančné prostriedky. Poukázal aj na porušenie práva na riadne a náležité odôvodnenie rozhodnutia.

16. Je si vedomý toho, že uplynuli dva roky, avšak matka pri vyčíslení nákladov na maloletú uvádzala doslova vymyslené položky. Súd z preložených výdavkov matke uznal výdavky v sume 440,-eur, ktoré majú pozostávať zo sumy na nájomné, hygienické potreby, stravu, ošatenie, mobil školské potreby a výdavky na jazykovú školu. V tomto prípade, t. j. v prípade jazykovej školy namietal, že matka nepreukázala výdaje na jazykovú školu. Matka až v priebehu pojednávania v mesiaci apríl 2023 predložila prihlášku do jazykovej školy. Podľa predloženej prihlášky však jazykový kurz skončil v mesiaci jún. Napriek tomu, že posledné pojednávanie vo veci bolo až v septembri 2023 nepredložila, žeby dcéru prihlásila na jazykový kurz na ďalší školský rok, hoci nato bol priestor. Z tohto dôvodu sa domnieva, že súd na tento výdavok matky prihliadať nemal. To, že matka dodatočne prihlásila dcéru na jazykový kurz, bolo podľa jeho názoru len účelové. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že náklady na maloletú nemôžu predstavovať sumu 440,-eur ako uviedol súd, ale len sumu 390,-eur. V takomto prípade, ak matka dostane od štátu sumu 200,-eur (daňový bonus + prídavky na dieťa) a sumu výživného, podieľa sa matka na výživnom len sumou 40,-eur, čo predstavuje 10,26 % z výživného, akým sa matka samozrejme aj pri zohľadnení starostlivosti o dieťa na výživnom a teda nevyhnutných nákladoch podieľa. V súčasnej dobe je povinný uhrádzať výživné na obe moje deti, teda na maloletú A. a na C., sumu vo výške 350,-eur. Táto suma predstavuje 41,18 % zo sumy 850,-eur. Je toho názoru, že Okresný súd spôsobil vadu konania aj tým, že neuplatnil zásadu úplnej apelácie v zmysle CMP, tým že nenaplnil procesné požiadavky pri rozhodovaní o znížení výživného pre maloletú, a to tým, že nevykonal riadne dôkazy, prihliadol k nedokázaným tvrdeniam matky a podstatné okolnosti opomenul, tak ako to bolo uvedené vyššie. Vzhľadom na uvedené, navrhuje, aby odvolací zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že vyživovacia povinnosť otca sa znižuje zo sumy 150,-eur mesačne na sumu 100,-eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Otec a matka

sú povinní si prebrať dieťa v bydlisku rodiča, u ktorého dieťa svoj pobyt končí, v prípade, ak sa dieťa nebude nachádzať v školskom zariadení.

17. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý je toho názoru, že prvoinštančný súd mal osvedčené základné skutočnosti, ktoré odôvodňovali prijať záver. Kolízny opatrovník sa naďalej plne pridržiava svojich doterajších vyjadrení v súdnom konaní a navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok prvoinštančného súdu v plnom rozsahu potvrdiť.

18. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že naďalej trvá na tom, že je v reálnych možnostiach a schopnostiach otca vzhľadom k jeho veku, vzdelaniu, zručnostiam a skúsenostiam, ako aj lokalite podnikania dosahovať taký príjem, aby bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom v takej výške, ako má určené súdnym rozhodnutím. Podľa tvrdení otca pracovné stroje, ktoré vlastní sú staré, kazové, neustále vyžadujú drahé opravy, obmedzujú ho vo výkone podnikania, keď je stroj v servise je doma bez príjmu, alebo si stroje opravuje svojpomocne. Na základe toho má za to, že ak je tvrdenie otca pravdivé, tak nie je dôvod, aby neukončil podnikateľskú činnosť, nepredal podľa jeho slov staré a kazové stroje, vozidlá a nezamestnal sa riadne na trvalý pracovný pomer v jeho odbore prípadne inom odbore, v ktorom by mal kvalifikáciu. Nemôže ísť na neprospech dieťaťa to, že otec tvrdohlavo zotrúva v stratovom podnikaní a nehľadá možnosť, ako vyriešiť svoju finančnú situáciu, aby bol schopný riadne a včas plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Každý podnikateľ podniká za účelom dosiahnutia zisku, najmä zisku vyššieho, ako má rádový zamestnanec, preto podnikanie, ak je stratové nemá zmysel. Oblasť stavebníctva je známa tým, že vyplácanie za vykonanú prácu prebieha aj tzv. na ruku, a to za účelom dosiahnutia lepšej ceny pre zákazníka, z ktorého dôvodu otec môže disponovať aj takýmto neoficiálnym príjmom, ktorý nepodlieha priznaniu a zdaneniu. Takýto príjem je nedohľadateľný, nakoľko nikde nefiguruje. Otec uvádza, že na výdavky mu prispieva jeho partnerka a len vďaka jej prispievaniu má na platenie týchto výdavkov, pričom následne uvádza, že jeho príjem poklesol z dôvodu, že jeho partnerka má zdravotné problémy, a on musí pomáhať jej. Nie je jasné, odkiaľ má partnerka otca (vzhľadom k otcovým tvrdeniam o jej zlom zdravotnom stave) taký príjem, aby mohla financovať svoje výdavky, liečbu a ešte aj pomáhať finančne otcovi. Matka má vedomosť, že partnerka otca je zamestnaná ťuho vo firme alebo preňho pracuje bez uzatvorenej pracovnej zmluvy. Partnerka pre otca vykonáva administratívne služby a pravdepodobne, keďže získala vodičské oprávnenie skupiny C, t. j. na nákladné vozidlá, služby v oblasti dopravy v rámci jeho podnikania. Okrem iného uvádza, že otec priznal, že jeho partnerka mala uzatvorené úrazové poistenie, z čoho jej vyplýva, že výdavky spojené s jej liečbou sú hradené z tohto poistenia a teda nie je pravdou, že otec musí partnerke liečbu platiť. Otec má v nehnuteľnostiach investične uložené svoje financie, tieto nehnuteľnosti nikdy neplánoval previesť na deti. O tom svedčí aj fakt, že pľnoletá dcéra C. B. je už dospelá a teda, ak by bola pravda, že nehnuteľnosť má otec odložené pre svoje deti, tak na C. už mohol jednu nehnuteľnosť previesť. Výživné na deti má prednosť pred všetkými inými výdavkami.

19. Prídavky na deti a daňový bonus je pomoc od štátu, slúži na vykompenzovanie nárastu cien tovaru, potravín a služieb pre rodiča starajúceho sa o nezaopatrené dieťa, nemá funkciu nahradenia výživného od povinného rodiča. Práve skutočnosť, že sa rodinný prídavok a daňový bonus zvýšil má za následok, že si matka nepožaduje zvýšenie výživného od otca, nakoľko časť výdavkov na dieťa sa pokryje práve z tejto pomoci štátu. Matka vlastní len jednu nehnuteľnosť oproti tomu otec vlastní štyri. Príjem matky je vyšší, ako bol v čase posledného rozhodovania, avšak treba brať do úvahy aj to, že výdavky matky sú toho času vyššie. Výdavky maloletého dieťaťa nie sú nadhodnotené, sú odrazom reality a skutočných nákladov maloletej. Prihlášku na jazykový kurz v septembri nedávali, avšak v jazykovej škole L. M. A. D. K. D. sa dá overiť, že maloletá A. jazykovú školu navštevuje. Maloletá A. od októbra chodí na prípravu na Monitor z matematiky, ktorá stojí 10 eur/hodina a navštevuje toto doučovanie každú stredu. Posledné dve hodiny platila matka 6 eur/hod. nakoľko maloletá A. sa doučovania zúčastnila aj so spolužiačkou, preto dal doučovateľ zľavu. K exekúciám možno uviesť, že tieto matka nepodala neoprávnene, iba využila svoje právo a vymáhala si od otca to čo jej zo zákona patrí. Výživné v sume 150,- eur je aktuálne pre potrebu maloletej a vzhľadom na jej vek nedostačujúce. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má

zákonne náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

21. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16P/8/2023 je rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného a úpravu styku s maloletou. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného.

22. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie nedôvodnosti návrhu otca maloletej, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval i správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty otca nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchyliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu o návrhu otca maloletej A. a otec neuviedol v odvolaní žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

23. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (odsek 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (odsek 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

24. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

26. Stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je nemenné. Môže dôjsť totiž k zmene pomerov ako na strane povinného, tak i na strane oprávneného, pokiaľ sa výrazným spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, môžu znamenať dôvod pre novú úpravu vyživovacej povinnosti. Súd pri svojom rozhodovaní v takomto konaní zisťuje okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzuje, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do

výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie a iné. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne – okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne – vývojom životných nákladov.

27. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

28. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

29. Výživné pre maloletú bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/7/2021-297 zo dňa 28.06.2021 na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 03.02.2021. V čase posledného rozhodovania súdu bol príjem otca podľa vlastného vyhlásenia vo výške 1500 eur. Otec i v tom čase podnikal na základe živnostenského listu v rovnakom predmete podnikania. Výdavky otca na bývanie pozostávali zo zálohových platieb: plyn 68 eur, voda 8 eur, elektrina 34 eur, RTVS 10 eur, internet 6 eur. Okrem toho otec splácal úver vo výške 450 eur. V roku 2019 po vyporiadaní BSM otec odpredal nehnuteľnosť v K. za kúpnu cenu 235 000 eur. Z uvedenej kúpnej ceny zakúpil tri pozemky za kúpne ceny 45 000 eur, 40 000 eur a 20 000 eur. Okrem toho otec kúpil pracovné stroje bager za 43 000 eur, nákladné vozidlo za 20 000 eur a osobné motorové vozidlo za 20 000 eur. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie otec maloletého dieťaťa deklaruje príjem podľa vlastného vyhlásenia vo výške 850 eur. V čase posledného rozhodovania súdu maloleté dieťa navštevovalo 6. ročník základnej školy. Výdavky na maloleté dieťa pozostávali zo sumy 313 eur, ktoré súd uznal. Výdavky na maloleté dieťa vo výške 440 eur, ktoré súd uznal v čase rozhodovania súdu prvej inštancie pozostávajú z alikvotnej čiastky na bývanie vo výške 90 eur (nájomné 68 eur, TV a internet 7 eur, elektrina a plyn 15 eur), hygienické potreby 20 eur, strava 170 eur, ošatenie 80 eur, mobil 10 eur, výdavky na jazykovú školu 50 eur, školské potreby 20 eur. V čase posledného rozhodovania súdu bol čistý mesačný príjem matky vo výške 906 eur, ktorý pozostával z čistého mesačného príjmu vo výške 670 eur a invalidného dôchodku vo výške 236 eur. K tomuto príjmu bolo pripočítané výživné na dve deti vo výške 200 eur a rodinné prídavky vo výške 50 eur. Celkový príjem matky bol vo výške 1 156 eur. Partner matky bol v tom čase nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a mal vyživovaciu povinnosť na maloleté deti a to H. H., nar. v r. XXXX vo výške 80 eur, E. H., nar. v r. XXXX vo výške 50 eur a A. H. vo výške 80 eur. V čase rozhodovania súdu sa príjem

matky zvýšil a pozostáva z čistého mesačného príjmu vo výške 1 035,16 eur a invalidného dôchodku od 01.01.2023 vo výške 398,40 eur (momentálne 440,70 eur). Okrem vlastníctva jednej nehnuteľnosti, inú nehnuteľnosť nevládni.

30. Vychádzajúc z výsledkov súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre zníženie výživného otca na maloleté dieťa. Súd prvej inštancie správne porovnal pomery v čase ostatnej úpravy výživného, ktorá bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/7/2021-297 zo dňa 28.06.2021 a náležite vyhodnotil neexistenciu dôvodov pre zmenu ostatného rozsudku o výživnom v zmysle ustanovenia § 62 a v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie v postačujúcom rozsahu vykonal všetky relevantné dôkazy, z ktorých zistil potrebné skutkové okolnosti, z ktorých vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správne príslušné právne normy. Pri zvážení celkovej finančnej a majetkovej situácii otca nemožno v neprospech maloletého dieťaťa prihliadnuť na skutočnosti, ktoré viedli otca k podaniu návrhu na zníženie výživného. Odvolací súd námietky otca uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné.

31. Výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Výživné pre dieťa má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov, a o toto právo nemôže byť ukracované. Odvolací súd poznamenáva, že ochrana práv dieťaťa zahŕňa zo strany rodičov zaistenie podmienok materiálnej a nemateriálnej povahy k tomu, aby dieťa mohlo dostatočne rozvíjať svoje možnosti a schopnosti k jeho uplatneniu v spoločnosti. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tieto sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom, podľa kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Odvolací súd poukazuje na výdavky, ktoré sú nevyhnutné na výživu dieťaťa. Náklady vyčíslené matkou a v rozsahu, ktoré súd uznal sú primerané, korešpondujú s potrebami maloletej. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Tu odvolací súd zdôrazňuje, že to je práve matka, ktorá v prevažnej miere zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, uspokojuje jej každodenné potreby a stará sa o spoločnú domácnosť. Otec sa s maloletou stretáva nepravidelne. Pokiaľ ide o namietané výdavky na jazykovú školu, hoci matka v rámci konania predložila iba prihlášku do jazykovej školy, súd prvej inštancie mal tieto výdavky za preukázané (matka uvedené napokon i preukázala v odvolacom konaní) a s ohľadom na výšku celkových nákladov, ktoré boli zo strany otca uznané a ktoré považoval súd prvej inštancie za primerané, nepovažuje odvolací súd túto odvolaciu námietku za relevantnú. Napokon k výdavkom maloletej sa dostatočne venoval súd prvej inštancie v bode 25.1. rozsudku na ktorý odvolací súd poukazuje. Preto pokiaľ aj otec maloletej tvrdí, že matka si vymyslela niektoré položky ohľadom výdavkov na maloletú, súd prvej inštancie zhodnotil výdavky maloletej a uznal iba tie, ktoré považoval za relevantné.

32. Je nepochybné, že na strane matky došlo k podstatnej zmene pomerov (zvýšil sa jej príjem od posledného rozhodnutia súdu prvej inštancie), avšak uvedené ešte nemôže znamenať, že druhý rodič v takom prípade bude plniť svoju vyživovaciu povinnosť iba v nevyhnutnej miere. Otec poukazoval na to, že matka si po rozvedení zakúpila byt, v ktorom v súčasnej dobe býva, pričom si ho zakúpila z finančných prostriedkov z vyporiadania BSM a hypotekárneho úveru, od tejto doby však matka hypotekárny úver navýšila, dokonca dvakrát, pričom následne po takomto navýšení si zakúpila motorové vozidlo BMW XI, a teda aj ona takýmto spôsobom navýšila výdavky, ktoré tiež podľa jeho názoru nebolo nevyhnutné vynaložiť. Odvolací súd nepopiera, že matka má aj výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné, avšak výživné musí odzrkadľovať i životnú úroveň rodiča a ak matka je schopná pokryť vyššie uvádzané výdavky, je to v záujme dieťaťa, ktoré má mať rovnakú životnú úroveň.

33. Pokiaľ otec poukazuje na tú skutočnosť, že mu klesol príjem a len na výživné oboch dcér vynakladá 350,-eur, pričom táto suma predstavuje 41,18 % zo sumy 850,-eur, súd prvej inštancie sa určovaniu výšky príjmu otca venoval dôsledne, pričom k jeho podrobnému zdôvodneniu nemá odvolací súd čo dodať a plne sa s ním stotožňuje (odsek 24.1. rozsudku). Údaje z daňového priznania nie sú pre súd pri určovaní výživného záväzné, ako už uviedol súd prvej inštancie príjem otca musí byť vyšší, ak je schopný uhrádzať všetky uvádzané výdavky v návrhu a v neposlednom rade sa podieľať i na ďalších výdavkoch, ktoré má v súvislosti s cestami do J. a zdravotným stavom partnerky. Ak by aj súd vychádzal z toho, že príjem otca je vo výške 850 eur, ktorý uznal a nerozporoval a v podstate ho potvrdila i účtovníčka, súd jednoznačne zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami. Doteraz určené

výživné na maloleté dieťa predstavuje 17,6 % z príjmu otca a otec maloletého dieťaťa vzhľadom na preukázateľný čistý mesačný príjem, ktorý uznal vo výške 850 eur je schopný platiť. V zmysle aplikačnej praxe je možné postihnúť príjem povinného rodiča približne 20%-30% (samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb) na plnenie všetkých jeho vyživovacích povinností. Otec má vyvinúť úsilie, aby mal dostatok prostriedkov na výživu dcéry, na ktorú v jej veku prispieva po 150 eur mesačne a vzhľadom k tomu, že vykonáva podnikateľskú činnosť, ktorá má smerovať k vytváraniu zisku a disponuje i majetkom (nehnutelnosťami) mu toto umožňuje i s ohľadom na vyššie uvedené plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej vo výške 150 eur mesačne. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel preto k záveru, že výživné určené súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované zákonné ustanovenia v odôvodnení preskúmaného rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zistenému súdom prvej inštancie.

34. Pokiaľ ide o odvolací návrh otca maloletej ohľadom preberania dieťaťa, týmto sa odvolací súd nezaoberal (nerozhodoval o ňom), nakoľko súd konanie o úprave styku zastavil a uvedená časť rozsudku nebola napadnutá (z obsahu odvolania nevyplýva, že by mala byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu).

35. V súvislosti s prejavom nespokojnosti s namietaným rozsudkom okresného súdu odvolací súd ešte konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo.

36. Ďalšie argumenty otca maloletej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzanými účastníkmi. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Preto na ďalšiu argumentáciu otca maloletej, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP za použitia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

39. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).